

**Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)**

**Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa-Thượng Thích Trí NghiêM
Khảo dịch: Hòa-Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998**

--- o0o ---

**Tập 8
Quyển Thứ 185
Hội Thứ Nhất
Phẩm Khó Tin Hiểu
Thứ 34 - 4**

Lại nữa, Thiện-Hiện! Ngã thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức ngã thanh tịnh. Vì có sao? Là ngã thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Ngã thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức ngã thanh tịnh. Vì có sao? Là ngã thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Hữu tình thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức hữu tình thanh tịnh. Vì có sao? Là hữu tình thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu tình thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức hữu tình thanh tịnh. Vì có sao? Là hữu tình thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Mạng giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức mạng giả thanh tịnh. Vì có sao? Là mạng giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Mạng giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức mạng giả thanh tịnh. Vì có sao? Là mạng giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Sanh giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức sanh giả thanh tịnh. Vì có sao? Là sanh giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Sanh giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức sanh giả thanh tịnh. Vì có sao? Là sanh giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Dưỡng dục giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức dưỡng dục giả thanh tịnh. Vì có sao? Là dưỡng dục giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Dưỡng dục giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức dưỡng dục giả thanh tịnh. Vì có sao? Là dưỡng dục giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Sĩ phu thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức sĩ phu thanh tịnh. Vì có sao? Là sĩ phu thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Sĩ phu thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức sĩ phu thanh tịnh. Vì có sao? Là sĩ phu thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Bổ-đặc-già-la thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức Bổ-đặc-già-la thanh tịnh. Vì có sao? Là Bổ-đặc-già-la thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng

không dứt vậy. **Bổ-đặc-già-la** thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức **Bổ-đặc-già-la** thanh tịnh. Vì có sao? Là **Bổ-đặc-già-la** thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần vì không riêng không dứt vậy.

Ý sanh thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức ý sanh thanh tịnh. Vì có sao? Là ý sanh thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Ý sanh thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức ý sanh thanh tịnh. Vì có sao? Là ý sanh thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Nho đồng thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức nho đồng thanh tịnh. Vì có sao? Là **Là** nho đồng thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Nho đồng thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức nho đồng thanh tịnh. Vì có sao? Là **nho đồng thanh tịnh** cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Tác giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức tác giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tác giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Tác giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức tác giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tác giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thọ giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức thọ giả thanh tịnh. Vì có sao? Là thọ giả thanh tịnh cùng **sắc** xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thọ giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức thọ giả thanh tịnh. Vì có sao? Là **thọ giả thanh tịnh** cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Tri giả thanh tịnh tức sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh tức tri giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tri giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, **vì không riêng không dứt vậy**. Tri giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức tri giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tri giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Kiến giả thanh tịnh **tức sắc xứ thanh tịnh**, sắc xứ thanh tịnh tức kiến giả thanh tịnh. Vì có sao? Là kiến giả thanh tịnh cùng sắc xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Kiến giả thanh tịnh tức thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh tức kiến giả thanh tịnh. Vì có sao? Là **Là** kiến giả thanh tịnh cùng thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Lại nữa, Thiện-Hiện! Ngã thanh tịnh tức nhãn giới thanh tịnh, nhãn giới thanh tịnh tức ngã thanh tịnh. Vì có sao? Là ngã thanh tịnh cùng nhãn giới thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Ngã thanh tịnh tức sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh; sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên **sanh** ra các thọ thanh tịnh tức ngã thanh tịnh. Vì có sao? Là ngã thanh tịnh cùng sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Hữu tình thanh tịnh tức nhãn giới thanh tịnh, nhãn giới thanh tịnh tức hữu tình thanh tịnh. Vì có sao? Là hữu tình thanh tịnh cùng nhãn giới thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu tình thanh tịnh tức sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh; sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh tức hữu **tình thanh** tịnh. Vì có sao? Là hữu tình thanh tịnh cùng sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Tri giả thanh tịnh tức thiết giới thanh tịnh, thiết giới thanh tịnh tức tri giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tri giả thanh tịnh cùng thiết giới thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Tri giả thanh tịnh tức vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh tức tri giả thanh tịnh. Vì có sao? Là tri giả thanh tịnh cùng vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Kiến giả thanh tịnh tức thiết giới thanh tịnh, thiết giới thanh tịnh tức kiến giả thanh tịnh. Vì có sao? Là kiến giả thanh tịnh cùng thiết giới thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Kiến giả thanh tịnh tức vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh tức kiến giả thanh tịnh. Vì có sao? Là kiến giả thanh tịnh cùng vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

--- o0o ---